

soeraja en de staartdeling

30/09/2010 | Marcel Schmeier M SEN | www.onderwijsgek.nl

Soeraja was een leuke meid die in het tafelgroepje vooraan in de klas zat. Dit was het laatste jaar op de basisschool, volgend jaar zou ze naar het voortgezet onderwijs gaan. Niet naar de havo of het vwo, zoals de meeste van haar klasgenootjes, maar naar het vmbo-k.

Soeraja had moeite met de leerstof, maar bleef altijd vrolijk en was een echte doorzetter.

Toen ik de rekenles wilde starten met een instructie over het delen van grote getallen, pakte ze haar spullen op en liep de klas uit. Ik zette de klas aan het werk en liep haar achterna de gang op. Daar zat ze met een dikke map werkbladen helemaal alleen aan een tafel.

Ik vroeg haar waarom ze de klas uit was gelopen. Verbaasd keek ze me aan en vertelde dat ze moeite met rekenen had en daarom een apart programma volgde. Ze liet de map zien waar met grote letters op stond geschreven: Maatwerk. Samen met haar bladerde ik de map door en zag dat er telkens 5 sommen over een onderwerp werden aangeboden: klokkijken, tafels, meten, etc.

Soeraja vertelde dat het erg lastig was om in één les telkens verschillende dingen te moeten doen. Er stond ook geen uitleg bij de sommen geschreven, het was enkel oefenstof. Ik vroeg haar wat ze deed als ze niet wist hoe ze een som moest oplossen. Ze vertelde dat ze deze dan oversloeg en het aan de remedial teacher vroeg die wekelijks twee keer 20 minuten met haar oefende. Ook kwam de leerkracht iedere dag 5 minuten langs op de gang om met haar te oefenen. Een vlotte hoofdrekensom leerde mij dat ze dus 65 minuten instructie per week kreeg.

Ik dacht aan de kinderen in de klas. Zij kregen dagelijks 20 minuten instructie. Wekelijks dus 100 minuten uitleg en oefenen met hulp van de leerkracht. Soeraja, die het zo nodig had, had dus minder contact met de leerkracht dan de kinderen die toch al voldoende tot goed konden rekenen. Even keek ik haar bewonderend aan: wat een doorzetter. Ze werd zichtbaar als mindere rekenaar op de gang gezet en toch bleef ze doorzetten. Ze kreeg weinig uitleg en had weinig interactie met de leerkracht en de goede rekenaars in de klas en toch bleef ze vrolijk.

Maatwerk? Ik deed haar map dicht en zei dat ze vanaf vandaag mee mocht doen met de klas. Soeraja keek me verbaasd aan en zei dat ze dat nog nooit had mogen doen. Het is toch veel te moeilijk wat jullie in de klas doen? Ik legde een hand op haar schouder en zei: "Niet als ik je help".

De instructie over het delen van grote getallen deed ze mee. Volgens de handleiding moesten de kinderen dit leren volgens de 'haphmethode', een omslachtige manier met veel stappen om tot een oplossing te komen. Ik besloot Soeraja daarom de staartdeling aan te leren.

Doordat ze nu de instructie mee deed en daarnaast extra kon oefenen met de remedial teacher en met mij, realiseerde ik voor haar een instructietijd van maar liefst 165 minuten in de week.

Door het vele oefenen kon ze na twee weken feilloos grote getallen delen.

Vanaf haar plekje vooraan in het tafelgroepje hadden we regelmatig oogcontact. Ze straalde en begon de staartdeling tijdens de zelfstandige verwerking uit te leggen aan de andere kinderen. Ze groeide en voelde zich competent.

De goed rekenaars werden nieuwsgierig naar haar aanpak. Soeraja legde hen uit wat ze van de meester had geleerd en de staartdeling werd een grote hit in de klas.

**“Maatwerk?
Ik deed haar
map dicht en
zei dat ze vanaf
vandaag mee
mocht doen
met de klas”**

Zelf liep ik tegen de grenzen van de realistische rekenmethode aan: iedere les meerdere onderwerpen, weinig uitleg, veel verschillende oplossingsstrategieën. Ook waren er grote verschillen ontstaan in de groep doordat er heel gedifferentieerd moest worden gewerkt. Het was een heel gepuzzel om alle kinderen goed te kunnen bedienen. Maar door klassikale instructie te geven, veel samen te oefenen en keuzes te maken in de leerstof lukte het toch om kinderen goed te leren rekenen. En niet alleen de gemiddelde en goede rekenaars. Nee, alle kinderen werden naar het gestelde doel getrokken.

Soeraja zit nu op het voortgezet onderwijs en kwam laatst langs met haar rapport. Ze stond een 8 voor wiskunde. Maar het mooiste was de zin die ze erbij zei: "Omdat u me de staartdeling hebt geleerd, meester!"

Elke overeenkomst met bestaande personen of gebeurtenissen is toevallig of moet zo worden beschouwd.

Nergens heb ik de bedoeling om iemand persoonlijk te bekritisieren. Dat zou ik zeer betreuren.

Ik hoop dat velen mijn waarnemingen zullen onderschrijven of hierin aanleiding zien tot reflectie, ontwikkeling en dialoog.